

Милијана Балетић

Петак, 29. децембар 2023.

СРПСКИ „ТРОФАЗНИ“ ИЗБОРИ

О овим нашим изборима – на памет ми није падало да пишем! То је већ постала досадна и уобичајена пракса! Али – натера ме упутство које нам испоручише – како, док стојимо на бранику капија Београда – да не направимо грешку у процени који су то Срби подобни, а који неподобни да ступе ногом на његово тле!!!

Сви избори, макар по удбенику, имају две фазе – прво предизборну кампању и потом гласање за оне који вас убеди да се баш у њих „заљубите“. Е, код нас је Запад, још од '90-тих година, инсталирао „трофазне“ – предизборну кампању, гласање и – побуну против гласања!

Тако смо ти ми турирали гас једно 5 дана након избора 17. децембра – уз галаму и рафалну паљбу парадајзом и јајима на зграду РИК-а, у којој је сада настањена Мариника Тепић, где штрајкује глађу! Излази само кад треба попричати с „фановима“ и новинарима пред камере!

А онда, 24. децембра, чим је пао мрак, кренуше у финиш ове треће фазе!

И, само што, као старо злопамтило, нисам заборавила оно паљење државнога парламента, 5. октобра 2.000. године под квислингем Ђинђићем, кад ево ти њих опет!

Тврде да су они добили власт у српској престоници, те су одлучили да заузму места у градском парламенту и у'вате се посла. Ту ти они јурнуше каменицама и моткама на резиденцију династије Обреновића – прелепи Стари двор! То културноисторијско благо су „испребијали и казнили“ зато што у његовим одајама владају добитници београдских избора, а то – нису они!

Призор само такав – тутњи демократија, ломе се врата, прозори, инвентар у згради, главе полицајаца – којима је очигледно наређено да не реагују – и то три сата, од 19 до 22! Онда се полиција, напokon, уватила посла за који је и плаћена! И циркус се – у трену завршио!

Ма, освежили ми памћење, само тако! Е, једино то што овог пута не наложише ватру под престоничким парламентом, као што су заждили државни онда под нашим обожаваним квислингем и доносиоцем благостања Србији – из којег се још нисмо ишчупали! Тако да смо за тај део представе овај пут остали ускраћени! Мада, не треба губити наду! Њихова иницијатива звана „ПроГлас“ – у којој је најгрлатији глумац Бјелогрић – више није незадовољна само београдским изборима! Не свиђају им се више ни једни! Има сви да се понове, и черес тога су упутили позив истомишљеницима из целе Србије да се у Београд сјате!

У суштини, све старо и виђено! И извршиоци, и наредбодавци, и метод и циљ! Е, једино што су се, оно 5. октобра, наредбодавци отворено хвалили и међусобом утркивали да докажу како су баш они ти који су свом силом на нас ударили – не би ли нама било боље! Овај пут некако се „неистакињу“, али обећано нам је писмено од стране власти у којем ће нам, кажу негде ту око Нове године, коначно открити адресу главног спонзора овога нам данас „мајданизовања“ Београда!

Мада, ево, ја ћу се заклети да је главни носилац штафете у овом демократском јуришу на Србију – наша пријатељска Немачка! Некако ми се јавља на основу свих јој подухвата, јер – нема где се на просторима Балкана није натиснула за Србима да их урнише!

Има ту и један ребус – руски амбасадор Харченко похвалио је изборе, а са њим се – потпуно – сложио амерички нам амбасадор Хил?! Ма, иди?! Сад, да ли то Немачка заузима свој курс и отима се америчкој окупацији – не бих се заклела! Пре ће бити да се ту крије неко здружено шибицарење! Али, о том потом!

Пријатељска нам Немачка – забринута за нашу демократију – прва и одлучно изразила је сумњу у изборни процес! Директно су нам из министарства јој спољних послова послали „бефел“: „Било је злоупотребе јавних ресурса, застрашивања бирача и изборне корупције. То је неприхватљиво за земљу са статусом кандидата за чланство у ЕУ“!

Е, овде кад ми помену чланство у ЕУропу – потпуно ме разоружају! Немојте ми то, кумим вас, чињет да ме у ЕУропу не примите – пресвиснућу од туге?! Зебем од тада – озбиљно вам кажем! Да је ова забринутост и од кога другог дошла, него од те – нама увек пријатељске државе – па да се човек и не осврће! Овако, нема нам друге него да – ко она три мајмуна – зачепи очи, уста, уши и – слепо слушај!!!

Овај страх да ме не приме у ЕУропу – то је моја посебна патња! То нема везе са изборима! Ја о нашим „трофазним“ изборима – који су већ постали традиција – не бих ни писала – да не би на протестима Боже Ђелића и Софије Мандић, правнице и чланице Градске изборне комисије у Београду!

Кад сам – Ђелића видела са транспарентом „докле више“ – то ме у тешку дилему убацило! Просто не знам да ли је лудило или безобразлук у питању?!

А онда ми је Софија – једна од оних који су „напумпавали“ демонстранте да крену на Стари двор – много помогла да похватам конце: „Ми смо овај пут започели у мају ове године и морамо овај наш пут довршити до краја“ – сазнасмо у првој реченици! Ето, а ја све досад мислила да вас је у мају на улице истерала туга за страдалом српском децом у школи „Рибникар“ у Београду!

Ни ово обелодањивање генезе и циља не би ме баш нешто мотивисало за писање да не крену редом да набраја све шта окупљене боли! А, да их боли – видело се по френетичном, дугом аплаузу којим су је подржавали!

Главни проблем су Срби пореклом из Републике Српске који имају двојно држављанство и који су у Србији гласали! Колико њих, питање је! Кренуло се од броја 40.000, од ког се одустало кад је обелодањено да то двојно држављанство и боравиште у Србији нема више од 14.000. А, од тог броја само 3.000 је гласало у Београду!

Сад, није да сам ја неки математичар и боље да вам се не хвалим својом бруком, али – чак ни за мене „математичарку“ ова прилично једноставна изборна рачуница – око „непознате“ оличене у „погрешним“ Србима – није нека богзнакако загонетна једначина!

Сад ће неко „ископат“ аргумент, да сам емотивна и пристрасна, због мог новинарског рада – који је уграђен од почетка до краја у стварање Републике Српске – те да моју „математику“ не треба узимати за озбиљно!

Али – помогнем се ја и калкулатором! А он каже – и да су сви Срби из Српске који то право имају, гласали – мало је за било какав утицај на изборни резултат у вишемилионском Београду!

Биће да математика овде није проблем – проблем су Срби који нису наше Маринике и наших грађаниста?!

Значи – ови баксузи од Срба с оне стране Дрине – који су се, ни мање ни више, него дрзнули да „препливају“ Брозову границу – они су проблем?! Они умислили да су саставни део српскога питања и српскога народа, где год да су – а, „Маринике“ нико није пит'о?! Не може, бре, то тако у једној држави која је на ЕУропејском путу! Молим лепо – само они Срби којима наше „Маринике“ допусте да буду наши има да су наши! Ко од њих не издејствује допуштење да „буде наш“ – нека нам ни једну Брозову граница не прелази! Поготово да се Београду примиче!

Ако мислите ка српству с ове стране Дрине – прво код њих за визу – па ако вас пунте-пунте!
И – ко сте ви нама – при њима нашим?!

Уосталом – лепо нам је и културно – и пријатељска Немачка припретила?!

Како не бисмо – стојећи на бранику капија Београда – погрешили у процени који су то подобни, а који неподобни Срби да ступе ногом на његово тле – добили смо и упутство!

Све нам је потанко објаснила велики познавалац „идентитетско-имовинских“ права, правница Софија Мандић – мада, ово презиме када бисмо му крвна зрнца прегледали, не верујем ни да јој је татко у Београду рођен!

Ту ти ми сазнамо – ко су они, ко смо ми, ко је нижа, ко виша раса, који су наши, а који нису наши Срби, ко има, а ко не право на Београд, коме га је тата у наследство оставио...: „Ова банда је одлучила да насели Београд и да насели Србију и на тај начин створи нове грађане, нови народ који ће их подржавати! То неће моћи тако! Ако пустимо ово, пустили смо све! У овој земљи не да неће више бити избора, него неће бити политичког избора! Овде више неће бити ни животног избора, неће бити ни живота – све што је наше биће њихово!“ Опааа!!!

Идентификова се проблем! Проблем се зове – „нови народ“ који долази у „њихов“ Београд?!

Уосталом, сви који по друштвеним мрежама и „демократским“ медијима читају и прате ставове бораца и боркиња грађанистичке Србије знају да – то и нису нама Срби – то су „босанци из Републике шумске“ који су „навалили“ на њихов Београд и Србију!

Значи – сви осим Срба могу да навале! Зато нам је српска престоница и пуна „Мариника“, „Бисерка“, грађаниста...?! И треба?! Је ли и богда да их је што више! И, све их у Београд треба улити! То његово српство, мада поприлично истањено – и такво какво је – мора се некако разблажит! Јес да се на томе ради и, није да није успешно, али – недовољно! Мора бит „питкије“!

Прејак је, брате, за иоле демократски настројеног ЕУропејца!

Тако ти ми дођосмо до главног бенефита ових избора – обновише нам „Маринике“ Брозову спортску дисциплину – да се између „наших“ и „не наших“ Срба повуче оштра граница, збију редови у два оштро подељена блока, како би – ова пиштаљка у коју су дунули за старт међусобне мржње – била „ућинковитија“!

Права је штета – за овакве скојевце – да су тако касно рођени! Шта би тек за такве кадрове дао Броз да је имао среће да буду његови савременици, као што ту срећу ми имамо да су сада наши!

Мада – за ово њихово бујање из давно засејаног семена – Брозу се мора одати признање!